

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๔๔๒/๒๕๔๐

พนักงานอัยการ จังหวัด เชียงราย

โจทก์

นาย ผัด ยอดคำ กั๊บพวก

จำเลย

ป.อ. มาตรา ๕๙, ๙๐

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๕, ๒๑๒

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๔๙

การที่จำเลยทั้งสองร่วมกันลักลอบนำบุหรี่ยี่ห้อต่างประเทศที่ยังมิได้เสียค่าภาษีและยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีศุลกากรและโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีและมีบุหรี่ยี่ห้อ จำนวนเดียวกันนั้นโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบในวันเวลาเดียวกัน เป็นการกระทำ ที่จำเลยทั้งสองมีเจตนาในผลของการกระทำเป็นอย่างเดียวกันคือการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีศุลกากรและปิดแสตมป์ยาสูบตามกฎหมาย แม้การกระทำของจำเลยทั้งสองจะผิดต่อกฎหมายหลายบทก็เป็นการกระทำโดยเจตนาเดียวกัน จึงเป็นความผิดกรรมเดียว ต้องลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๗ มาตรา ๒๗ ซึ่งเป็นบทกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองฐานนำบุหรี่ยี่ห้อต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านศุลกากร ปรับคนละ ๒๒,๒๕๗ บาท แต่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นให้ปรับจำเลยทั้งสองสำหรับความผิดดังกล่าวเป็นเงินสี่เท่าของราคาซึ่งได้รวมค่าอากรจำนวน ๕,๕๖๔.๔๕ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒,๒๕๗.๘๐ บาท แม้ศาลชั้นต้นจะปรับจำเลยทั้งสองเป็นรายตัวคนละ ๒๒,๒๕๗ บาทซึ่งไม่ถูกต้องตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรพ.ศ. ๒๕๖๙ เพราะต้องปรับสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ และเป็นเงินสี่เท่าดังกล่าวก็ ตาม แต่เมื่อโจทก์มิได้อุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยหนักขึ้น ดังนั้นศาลอุทธรณ์จึงไม่อาจลงโทษปรับให้หนักขึ้นได้ ศาลฎีกาก็แก้ไขเสียให้ถูกต้องเป็นให้ปรับจำเลยทั้งสองรวมกันเป็นเงิน ๒๒,๒๕๗ บาท นอกจากนี้แก้คงให้ เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติศุลกากรพ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ และ ๒๗ ทวิ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๕, ๑๙, ๔๔ และ ๔๙ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓,๘๓ และ ๙๑ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๔, ๕, ๖, ๗, ๘ และ ๙ รัชของกลางเป็นของกรมสรรพสามิตและจ่ายเงินรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง และ ๔๙ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานนำบุหรี่ยาสูบเข้าประเทศต่างประเศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านศุลกากร ปรับคนละ ๒๒,๒๕๗ บาท ฐานมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบ ปรับคนละ ๑๐๖,๖๓๐ บาท รวมปรับคนละ ๑๒๘,๘๘๗ บาท ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับและ ๓๐ ริกของกลางเป็นของกรมสรรพสามิต และจ่ายรางวัลร้อยละ ๑๕ ของค่าปรับแก่เจ้าพนักงานผู้จับ

จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ขอให้ลงโทษแต่ละกระทงรวมกันโดยไม่ปรับเรียงตัวจำเลย

ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ปรับจำเลยทั้งสองรวมกันเป็นเงิน ๒๒,๒๕๗.๘๐ บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับจำเลยทั้งสองรวมกันเป็นเงิน ๑๑,๑๒๘.๙๐ บาท นอกจากนี้แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่าการกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิด ๒ กรรม หรือไม่ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันลักลอบนำบุหรี่ยาสูบเข้าประเทศตราลัทธิที่ยังมิได้เสียค่าภาษีและยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีศุลกากรและโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีและในวันเวลาเดียวกันนั้นจำเลยทั้งสองซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบมีบุหรี่ยาสูบจำนวนดังกล่าวไว้ในครอบครองโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ เห็นว่าการที่จำเลยทั้งสองนำบุหรี่ยาสูบเข้าประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรตามกฎหมาย และมีบุหรี่ยาสูบจำนวนเดียวกันนั้นโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบในวันเวลาเดียวกันเป็นการกระทำที่จำเลยทั้งสองมีเจตนาในผลของการกระทำเป็นอย่างเดียวกันคือการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีศุลกากรและปิดแสตมป์ยาสูบตามกฎหมาย แม้การกระทำของจำเลยทั้งสองจะผิดต่อกฎหมายหลายบทก็เป็นการกระทำโดยเจตนาเดียวกัน จึงเป็นความผิดกรรมเดียว ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๐ ชอบแล้ว

อนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองฐานนำบุหรี่ยาสูบเข้าประเทศต่างประเศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านศุลกากรปรับคนละ ๒๒,๒๕๗ บาท แต่ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาแก้เป็นให้ปรับจำเลยทั้งสองสำหรับความผิดดังกล่าวเป็นเงินสี่เท่าของราคาซึ่งได้รวมค่าอากรจำนวน ๕,๕๖๔.๔๕ บาทเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒,๒๕๗.๘๐ บาท นั้นแม้ศาลชั้นต้นจะปรับจำเลยทั้งสองเป็นรายตัวคนละ ๒๒,๒๕๗ บาท ซึ่งไม่ถูกต้องตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ เพราะต้องปรับสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ และเป็นเงินสี่เท่าดังกล่าว

ก็ตามแต่การที่ศาลชั้นต้นปรับเป็นเงิน ๒๒,๒๕๗ บาท นั้นโจทก์มิได้อุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยหนักขึ้น ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ จึงไม่อาจลงโทษปรับให้หนักขึ้นได้ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาศาลฎีกาก็แก้ไขเสียให้ถูกต้องได้

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับจำเลยทั้งสองรวมกันเป็นเงิน ๒๒,๒๕๗ บาท เมื่อลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๘ แล้วคงปรับจำเลยทั้งสองรวมกันเป็นเงิน ๑๑,๑๒๘.๕๐ บาทนอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๒

ป.อ. มาตรา ๕๙, ๙๐

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๕, ๒๑๒

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ มาตรา ๒๗

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๔๙

การที่จำเลยทั้งสองร่วมกันลักลอบนำบุหรี่ยี่ห้อต่างประเทศที่ยังมิได้เสียค่าภาษีและยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีศุลกากรและโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีและมีบุหรี่ยี่ห้อจำนวนเดียวกันนั้นโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบตาม พ.ร.บ.ยาสูบในวันเวลาเดียวกัน เป็นการกระทำที่จำเลยทั้งสองมีเจตนาในผลของการกระทำเป็นอย่างเดียวกันคือการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีศุลกากรและปิดแสตมป์ยาสูบตามกฎหมาย แม้การกระทำของจำเลยทั้งสองจะผิดต่อกฎหมายหลายบทก็เป็นการกระทำโดยเจตนาเดียวกัน จึงเป็นความผิดกรรมเดียว ต้องลงโทษจำเลยทั้งสองตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๗ มาตรา ๒๗ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ป.อ.มาตรา ๙๐

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองฐานนำบุหรี่ยี่ห้อต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านศุลกากร ปรับคนละ ๒๒,๒๕๗ บาทแต่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นให้ปรับจำเลยทั้งสองสำหรับความผิดดังกล่าวเป็นเงินสี่เท่าของราคาซึ่งได้รวมค่าอากรจำนวน ๕,๕๖๔.๔๕ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๒,๒๕๗.๘๐ บาท แม้ศาลชั้นต้นจะปรับจำเลยทั้งสองเป็นรายตัวคนละ ๒๒,๒๕๗ บาท ซึ่งไม่ถูกต้องตามมาตรา ๒๗ แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ เพราะต้องปรับสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ และเป็นเงินสี่เท่าดังกล่าวก็ตาม แต่เมื่อโจทก์มิได้อุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยหนักขึ้น ดังนั้นศาลอุทธรณ์จึงไม่อาจลงโทษปรับให้หนักขึ้นได้ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาศาลฎีกาก็แก้ไขเสียให้ถูกต้องเป็นให้ปรับจำเลยทั้งสองรวมกันเป็นเงิน ๒๒,๒๕๗ บาท นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์